

V.
MEZINÁRODNÍ VÝTVARNÉ SYMPOSIUM
KUNŠTÁT '98
8. 5. – 29. 5. 1998

SKUTEČNOST A FIKCE
REALITY AND FICTION

Stanislav Chlup, autor fotografie přední strany obálky.
Na zadní straně obálky je fotografie Bohdana Holomíčka.

V.
MEZINÁRODNÍ VÝTVARNÉ SYMPOSIUM
KUNŠTÁT '98
8. 5. – 29. 5. 1998

SKUTEČNOST A FIKCE
REALITY AND FICTION

účastníci symposia:

Radovan Král (*Česká republika*)
Vít Ondráček (*Česká republika*)
Bohdan Holomíček (*Česká republika*)
Karel Veselý (*Česká republika*)
Kemal Tufan (*Turecko*)
Peter Berger (*Rakousko*)
Stanislav Chlup (*Česká republika*)

SYMPOSION

Symposion znamená v doslovném překladu společné pití, společnost pijáků. Ve starém řecku se hostiny nepořádaly v restauracích a hospodách, nýbrž doma. Hostiny v Aténách, stejně jako v jiných řeckých obcích, se pořádaly pro muže a slušné ženy se jich neúčastnily, na rozdíl od jiných starověkých národů, jako Etrusků či Peršanů. Normálního symposia se zúčastnily jen hudebnice, tanečnice a hétery, aby bavily hosty, pokud měl hostitel dost peněz, aby jejich účast mohl zaplatit. Symposia se organizovala dvojím způsobem: buďto se členové stejného sdružení usnesli, že se budou střídavě u sebe scházet a že každý přinese svůj podíl jídla a pití, anebo uspořádal hostinu na svůj účet hostitel, který pak sezval hosty – někdy předem, ale často týž den, kdy je někde potkal. O důvod nebyla nikdy nouze. Pozvaní mohli s sebou obvykle přivést i někoho dalšího a různí příživníci již tehdy vyhledávali příležitost, aby se dobře a zadarmo najedli.

Bývalo dobrým zvykem se před účastí na symposiu vykoupat. Když pak hosté přišli do hostitelova domu, umyli jim otroci napřed nohy a poté byli uvedeni do hodovní síně. Byli svátečně oděni a na hlavě mívali věnec. Řekové jedli při symposiu na lehátkách, podepření polštáři.

Symposium začínalo hlavním jídlem, před kterým se často podával aperitiv, číše vonného vína, v každém případě měla hostina dva chody, kterým předcházely různé předkrmy, polévky a na závěr se podával dezert, ovoce či pamlsky. Vlastní symposium začínalo po večeři úlitbou Dionýsovi, ostatním božstvům byla také provedena symbolická úlitba a pak byl zvolen král hostiny (symposiarchos), který vedl postupně připíjení na zdraví všech přítomných a také určoval, kolik kdo má vypít číší a jak se víno bude ředit. Jeho pravomoce byly rozsáhlé a tresty za neuposlechnutí přísné. Provinilec například musel tančit nahý, či běhat okolo sálu s flétnistkou na zádech. Symposiarchos určoval také různé druhy her, navrhoval zábavu i odměny pro vítěze. Často se ovšem postaral i o zesměšnění neúspěšných hráčů tím, že plešatý se musel česat, koktavý zpívat apod.

Nedílnou součástí symposia byla hudba. Typickým nástrojem zde byla flétna, na kterou hráli hodovníkům buď chlapi nebo profesionální flétnistky, které nebyly pochopitelně pouze odbornicemi ve hraní na flétnu. Po skončení symposia byla taková flétnistka vydražena a odcházela s tím, kdo vyhrál.

Staré symposion bylo svým způsobem rituálem boha Dionýsa, emancipovalo jednotlivce z pokrevního společenství a umožňovalo mu jako svobodné osobnosti uzavírat nová přátelství podle jeho svobodné vůle. Úroveň zábavy na mnoha řeckých posezeních u vína vysoko převyšovala dnešní průměr...

*Z knihy Jana Bouzka a Ivy Ondřejové
„Periklovo Řecko.“*

SYMPOSION

Symposion literally means drinking together or a society of drunkards. In former times in Greece, feasts were held at home, instead of restaurants and pubs. Feasts in Athens – alike in other greek villages – were held for men and decent women would not go there, unlike from Persians or Etrurians. On the usual symposion you could meet women only as musicians, dancers and heteras, and only in case the host had enough money to pay for it. Symposions were organised in two ways: either the members of an association agreed to feast at one's place and then in another place so they would all be the hosts or one has decided to host the feast and to pay for it. Invited guests could also bring their friends with them so even in those times some people went there just to eat and drink for free.

People were used to bath before going to a symposion. When they finally got there, their feet were washed by the slaves and then they were lead into the dining room. They were quite well dressed and they usually had a wreath on their heads. Greeks were used to eat while laying in the pillows on the beds.

Symposion usually started with a main course, which was often started with an aperitif – a glass of aromatic wine. There were always two courses, which were started by some hors-d'oeuvres, soups and ended with a dessert, fruit or some sweets. The symposion itself started after the dinner with a prayer to Dionysos and then to other gods. Then, a king of a feast – symposiarchos – was elected. He raised his glass to health of everybody who was on the feast, he also decided how much will people drink and how the wine will be watered down. His

rights were enormous and his punishments for not obeying the rules were hard. The delinquent could either dance naked or run all around the hall with a flutist sitting on his back. Symposiarchos was also responsible for the games, he was a judge to these games and he could also reward the winner and punish the losers in funny ways – stuttering person was forced to sing a song, bald man was forced to comb etc.

Inseparable part of a symposium was music. Typical musical instrument was flute, which were played by young boys or professional flutists who, of course, were not only flutists. After the symposium the flutists were auctioned and went to bring joy to the one who paid the most.

A symposium was a ritual of Dionysos the god, it emancipated a man from his roots and gave him the liberty to choose friends according to his own free mind. The style and level of entertainment on the symposiums is said to be high above today's average...

*from the book of Jan Bouzek and Iva Ondrejova
„Perikles' Greece“*

Bohdan Holomíček
Česká republika
narozen 14. 8. 1943
fotograf
Janské Lázně 242

foto 1: Bohdan Holomíček (vlevo)
foto 2: Kemal Tufan
foto 3: Radovan Král

foto 4: Karel Veselý
foto 5: Peter Berger a Ludvík Kundera
foto 6: Vít Ondráček

Kemal Tufan
Turecko
narozen 21. 5. 1962 v Istanbulu
sochař

Yaverbey – SK.20/13
Moda – Istanbul 81300
Turkey

Lod' – pískovec / Boat – sandstone

We drink too much, eat too much, laugh too much, work (not!) too much, enjoy too much Kunst. Now the time to leave, I leave my boat, my stone shoes and my heart here in Kunst...Never forget krasna symposium, krasna pension „U sochy“, krasna žena, krasna kotniček, krasna people, till next time bye bye...

Hlemýžď – dřevěná plastika / Snail – wooden sculpture

„...čerpám z odkazu svých oblíbených literárních postav, Verneova bratrance Benedikta, Mayova Davida Lindsaye a Darwinovy galapážské pěnkavy...“

"... I'm taking power from my favourite literary persons, Verne's cousin Benedict, May's David Lindsay and Darwin's finch from Galapagos..."

Vít Ondráček
Česká republika
narozen 5. 6. 1959 v Brně
malíř, grafik

Kunštát na Moravě
Radnická 483
679 72

Daktilogram – dřevěná plastika / Daktilogram – wooden sculpture

Radovan Král
Česká republika
narozen 17. 1. 1963 v Kroměříži
sochař, restaurátor

22. dubna 23
Mikulov

Sluneční hrob – pískovec / Solar grave – sandstone

Peter Berger
Rakousko
narozen 16. 5. 1954 v Innsbrucku
sochař

A-1080 Wien
Schlüsselgasse 2/2

Obětní stůl (Opfertisch) – pískovec / Sacrificial table – sandstone

Rolínek smí sedět za stolem bohů – já jsem to dotáhl až k-pultu Pop-baru.
„Rolínek darf bereits am Tisch der Götter sitzen – ich habe es immerhin bis zur Theke der Pop-Bar Geschäft.“
Rolínek can sit at the gods' table – I managed to get to Pop-bar counter.

Stanislav Chlup
Česká republika
narozen 4. 6. 1954
fotograf

Švermova 23
Brno

Bez názvu / No title

HREJME DÁLE!

Po ročním přeryvu bylo na rozmezí jara a léta 1998 zahájeno již páté z kunštátských symposií. Jednoznačně na sebe upozornily práce dvou zahraničních účastníků: Turek Kemal Tufan pískovcovou loďkou, v jejíž prohlubni se udržuje napršená voda, na sedátku je pár botů – skulptura přímo ponouká ke snování příběhů! Rakušan Peter Berger byl zaujat dávným smírčím kamenem nedaleko Rudky, jedním z těch, jimiž zločinci vykupovali svou vinu, i vytvořil v kameni ležící vyhloubeninu pro fiktivní postavu. Dílo přímo básnické! Inspirován rozmnoženými poštolkami na zámku udělal pracovitý sochař ze zbytku kamene ještě prototyp ptáka. Podobně jako Karel Veselý, jenž však použil lipového dřeva. Vynalézavý Radek Král vytvořil „sluneční plastiku“: na třech koulích umístěná sedátka, uprostřed měl být strom, nahradilo jej světlo. Vít Ondráček, nyní již kunštátský občan, zaměnil štětec za dláto, výsledkem je objekt vzývající měnlivé síly přírody. Na čtyřech ploškách soklu jsou graficky vyvedené náčrty k této soše. Sestavu tentokrát doplňují i dva fotografové: Bohdan Holomíček, mistr pohybu, a Stanislav Chlup usilující o nezbádaný dosud „Kunštát barevný“. Téma páté symposium nemělo. Podněty se však slily pod šifrou Skutečnost a fikce.

Kdyby byl František Halas tušil, že na rozrůstající se kunštátskou tradici literární naváže tradice výtvarná, jistě by tomuto dění rád půjčil název své slavné básně: HREJME DÁLE!

Úryvek z textu Ludvíka Kundery
„Hrejme dále“

LET'S CONTINUE PLAYING!

After a year's pause, the fifth symposion started in spring – summer 1998. The most admired works were the ones by Kemal Tufan from Turkey – his sandstone boat with a pair of shoes on the seat is really a great source for stories... and Peter Berger from Austria, who was inspired by a traditional reconciliation stone near Rudka and made a sculpture of a stone with a hole to fit a human body in it. Inspired by the kestrels on the castle he made a sculpture of a bird from stone, alike Karel Veselý, who used linden wood. Inventive Radek Král made a „solar sculpture“ – three seats placed on three spheres, in the middle should be a tree, it was replaced by light. Vít Ondráček, nowadays Kunštát's citizen, changed his paintbrush for a chisel, which has lead him into a result, calling the powers of changing nature. On four places of the sockle there are draughts of the sculpture. This time, they were joined by two photographers – Bohdan Holomíček, master of motion and Stanislav Chlup, trying to catch „coloured Kunštát“. There was no theme set for the fifth symposion, although the works could be joined by a motto Reality and Fiction.

If František Halas knew that the Kunštát's literal tradition would be enhanced by another visual art tradition, he would certainly agree to call this action as his own famous poem: Let's continue playing!!!

part of text Ludvík Kundera
„Let's continue playing“

Za podporu děkujeme ing. Kubecovi z firmy Chempex-HPT, ing. Bartákovi z firmy Kámen Ostroměř, pivovaru Krušovice, Moravskému zemskému archivu v Brně, starostovi města Kunštátu ing. Aloisu Dobešovi, Radimu Štěpánovi a Josefu Štěpánovi.

Sochy a fotografie byly vystaveny v prostorách Kunštátského zámku, nyní jsou umístěny v penzionu „U SOCHY“ a v areálu parku Jeskyně blanických rytířů.

grafická úprava: Jana Čuříková
technické fotografie: Rostislav Čuřík
vydal: Nadace ARS LITHOS, penzion U SOCHY, Kunštát na Moravě
náklad: 1 000 výtisků
sazba: Miroslav Švejda, Helfertova 38, 613 00 Brno
Tisk: S.H.R. s.r.o., Vodní 9, 678 01 Blansko

Kunštát? Rudka? Malebné místo ... rád se sem vrátím.
Váš Bohdan, 31. V. 1998

Kunstat? Rudka? Beautiful place ... I'll come back with love.
Your Bohdan, May 31st 1998

